

En sommerhusferie med latter. del 1

Så var det en uges ferie før højsæsonen, og jeg havde fået lov at låne mine forældres sommerhus i håb om at slappe af. Jeg var lige ankommet og havde pakket ud og fået installeret mig, og nu sad jeg med en kop kaffe. Da jeg kiggede ud af vinduet på nabohuset, kunne jeg se, at der var nogen. Der hang tøj til tørre ude på snoren. Hvem kunne det være så tidligt, hvor skolesommerferien ikke engang var startet endnu?

Næste dag, hvor vejret var varmt og solrigt, satte jeg mig på terrassen med en bog. Jeg vendte front mod nabohuset i håb om at se hvem det var. Det var næppe ejerne, de kom næsten aldrig på denne årstid, så det måtte være nogen de havde lejet huset ud til. Det så ud til at være kvinder at dømme efter tøjet på tørresnoren.

Når man kiggede den modsatte vej, kunne man se mod havet, der dog ikke kunne ses på grund af de høje klitter. Den store hede var et skønt syn. Det var kun et spørgsmål om tid, inden der blev bygget sommerhuse der, så det var med at nyde det.

Da jeg kiggede mod nabohuset igen, så jeg en purung pige. Hun var vel seksten, ville jeg tro, ikke ret høj, men hun havde udviklet en pæn barm. Hun havde langt lyst hår bundet i en hestehale og et ansigt, som stadig var barnligt, men dog havde nogle kantede træk omkring hagen. Hun havde iklædt sig en lyseblå skjorte, der var knappet op og bundet sammen, så hendes midterparti ved navlen var bart, og et par denimshorts, der afslørede et par velformede ben med fødderne i sandaler. Hun stod og nynnede for sig selv. Hun strakte armene op og gjorde nogle gymnastiske øvelser. Mon hun var der med sine forældre?

Nu kom der en ud. Jeg var først ved at tro, at det var hendes mor, men nej, det kunne det ikke være, for hun var i starten af tyverne, anslog jeg. Hun var betydeligt højere og havde et langt mørkt hår, hvor hun havde lavet lyse striber. Hun var barmfager

bag en kort hvid t-shirt og havde et par mørke shorts på. Også hendes ben var velformede, men mere voksne. Hendes ansigt var fyldigt, moderat mørkt og med et par smalle øjne med tydelige mørke vipper. Hun havde et par fyldige læber, og da hun smilede, afslørede hun en perlerække af tænder.

Jeg gættede, at det var et par veninder, der var på tur sammen. De daskede blidt til hinanden og straks efter tog de livtag med hinanden. Det var med deres forskel i størrelse ikke nogen helt fair kamp. Da den lille lyshårede mistede fodfæstet, trak hun sin veninde med i faldet. De rullede rundt i sandet og kæmpede for at få overtaget. Den lille kom nu øverst og kildede sin veninde i siderne. Denne hvinede og lo og så yndig ud med alle tænderne i det store grin, hendes lange ben kunne godt klare at komme op og sparke den lille ned, og den mørke var straks over hende, satte sig overskrævs på hendes hofter og holdt hendes arme fast under sine knæ. Hun gav hende en nådesløs kildetur hen over mave, sider, ribben og kraveben. Den lilles ben sprællede som fisk i et net.

"Nå, giver du dig så, Christina?" sagde den mørke.

"Jeg giver mig!" hylede den lyse, og så blev hun sluppet fri og hjulpet op at stå. De gav hinanden et knus og gik ind i huset. Var det mon et lesbisk par? Nej, så intimt var det heller ikke.

Mon de havde set mig? Jeg kunne godt have tænkt mig at være i en af pigernes sted, at brydes og mærke kroppen tæt på og så at kilde og se reaktionen på klods hold.

Næste dag var de ude at gå en tur sammen og passerede forbi mit hus, mens jeg sad på terrassen. De hilste på mig og vinkede, for det gør man jo i sommerhusområder. Nu var jeg da sikker på, at de havde set, hvem der var deres nabo. Da de var kommet et stykke ud af stien, puffede de til hinanden og prikkede hinanden i siden.

Nu faldt jeg hen i overvejelser om, hvordan jeg skulle komme i kontakt med dem. Vejen til havet drejede jo af lige ud foran min terrasse, så jeg kunne ikke bruge en tur til havet som påskud. Heller ikke en indkøbstur, for supermarkedet lå i modsat retning. En tur over heden? Det kunne jeg vel godt tage, men så måtte jeg være sikker på, at de var ude og så mig, for en tur over heden hver dag, det var for usandsynligt.

Jeg lagde planer og gik om aftenen i seng med de to i tankerne.

Næste dag pakkede jeg en lille rygsæk for at gå en tur og satte mig så på terrassen i det håb, at de to tøser ville komme ud, så kunne jeg starte på min tur. Nu kom de ud iklædt røde bikinier og satte sig i hver sin liggestol. Deres maver var glatte og faste. Jeg rejste mig og gik hen forbi huset.

"Hej," hilste jeg, idet jeg gik forbi.

"Hej," råbte de begge.

"Vi vil da gerne hilse på dig, nu vi er naboer, kom lige herover."

Det var mere end jeg havde turdet håbe på. Jeg gik over til dem.

"Jeg hedder Oluf," sagde jeg, da jeg var helt henne ved dem.

"Tayla," sagde den mørke.

"Christina her," lød det fra den lyse.

"Smukt sted, ikke?"

"Jo, mig og min kusine lejede lige huset her at komme væk fra vores byer nogle dage."

"God ide."

"Vil du have en kop kaffe?" spurgte Tayla.

"Jo tak, det lyder dejligt."

Hun hentede en kop, og Christina tog en havestol frem til mig. Vi sad nu og udvekslede fakta om hinanden, så jeg fik snart en hel del at vide om dem. Tayla var fra Frederikssund, hvor hun arbejdede som salgsassistent og stadig boede hos forældrene, selv om hun var 21. Hendes far var inder. Christina boede i Kalundborg, hvor hun gik på gymnasiet, og hun var som jeg gættede fem år yngre end sin kusine. Da jeg fortalte dem, at jeg boede i København og gik på DTU, røbede Tayla, at hun havde søgt ind på lærerseminariet og skulle flytte til Dronningens By, hvis hun blev optaget.

Nu måtte jeg tage mod til mig, og jeg gjorde det.

"Kunne I tænke jer at gå en tur til havet sammen med mig i morgen?"

"Det kunne da være hyggeligt," sagde de begge to.

Jeg var lige ved at råbe et højt bingo, men tog mig i det og lavede en aftale med dem om, at de bankede på hos mig klokken ti.

Den næste nat var det lige før jeg ikke kunne sove, men det gik alligevel. De kom næste dag som aftalt, i bikinier men med en t-shirt over dem. Vi begyndte at gå ad stien.

Christina stak lige en finger i siden på Tayla, der gav et hvin og nappede sin kusine ved hoftebenet til gengæld. De havde det med kilderi, de to. Vi spadserede sammen hen over heden, de to piger kørte på indforståede vittigheder, men jeg var bare glad for gå med dem. Nu håbede jeg, at de lige ville tage sig en lille slåskamp mere., mens jeg var sammen med dem. Det skulle dog ikke være på heden, det var lidt for risikabelt med hugorme.

Men nu nærmede vi os klitterne, hvor der var sand. Christina stak en finger i siden på mig. så jeg gav et hop, og begyndte at løbe hen over sandet.

Fortsættes.